

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 629/2016

21.12.2016. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у спору тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији су пуномоћници Миодраг Вујовић и Вера Ђуровић-Бојовић, адвокати из ..., против тужених Републике Србије - Влада Републике Србије, коју заступа Државни правобранилац и Завода за здравствену заштиту радника ... из ..., ради утврђења ништавости споразума, решавајући сукоб надлежности, у седници одржаној 21.12.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Тужиоци АА из ... и ББ из ... поднели су тужбе против тужених Републике Србије - Влада Републике Србије и Завода за здравствену заштиту радника ... из ..., ради утврђења ништавости споразума. Тужбе су поднете 30.10.2012. године и 25.06.2015. године Привредном суду у Београду.

Решењем П 7420/2012 од 28.04.2016. године Привредни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање и по правноснажности решења списе доставио Вишем суду у Београду, на даљи поступак.

Виши суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности на основу чл. 22 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Према чл. 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 са изменама), привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Према чл. 25. став 1. тачка 3. овог закона, привредни суд у првом степену суди у споровима који произилазе из примене Закона о привредним друштвима или других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, као и у споровима о примени прописа о приватизацији, између осталог.

Надлежност вишег суда прописана је чланом 23. овог закона. Према ставу 1. тачка 7. овог члана, виши суд у првом степену, између осталог, суди у грађанскоправним споровима кад вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије.

У конкретном случају, један од тужилаца је удружење грађана, које нема статус привредног субјекта, а други тужилац је физичко лице. На страни тужених су Република Србија, као друго правно лице, без статуса привредног субјекта, и Завод за здравствену заштиту радника ..., које представља здравствену установу, а не привредни субјект у смислу члана 25. Закона о уређењу судова. Тужбени захтев односи се на утврђење ништавости споразума, који је закључен на основу Закона о средствима у својини Републике Србије, а не на основу прописа о приватизацији. У тој ситуацији, не постоји надлежност привредног суда за поступање у овом предмету у смислу чл. 25. став 1. тачка 1. и 3. Закона о уређењу судова. Тачније, не ради се о спору који произилази из примене Закона о привредним друштвима или других прописа о организацији или статусу привредних субјеката, јер ни један од тужилаца ни тужени нису привредни субјекти, а ни о примени прописа о приватизацији. Зато је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду, имајући у виду вредност предмета овог спора.

На основу члана 22. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић